

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 21. октобар 2010. године

Предмет бр. 145/09

З.И.

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 21. октобра 2010. године,
у присуству следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Рацеша ТАЛВАРА, извршног службеника

Након што је размотрила изнад поменућу жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године, о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одржаног и путем електронских средстава, у складу са Правилем 13. тачка 2. свог Пословника,

одлучила је следеће:

I ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 1. априла 2009. године и уписана је 30. априла 2009. године.
2. Комисија је 13. јануара 2010. године затражила додатне информације од жалиоца.

3. 4. маја 2010. године, Комисија је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета.
4. УНМИК је доставио одговор 9. јуна 2010. године.
5. 7. јула 2010. године, Комисија је послала УНМИК-ов одговор жалиоцу како би доставио своје примедбе. Жалилац није одговорио у предвиђеном року, до 11. августа 2010. године.

II ЧИЊЕНИЦЕ

6. Жалилац наводи да је њена мајка, гђа М.И., убијена у својој кући у селу Горњи Петрић 16. јуна 1999. године. Жалилац тврди да је била сведок овог злочина.
7. Према извештају о анализи случаја Јединице за ратне злочине УНМИК полиције од 5. октобра 2007. године, чији је резиме наведен у УНМИК-овом одговору Комисији, у ноћи 16. јуна 1999. године, неколико суседа жртве и других непознатих лица провалило је у кућу жртве. Гђа М.И. се налазила у кући заједно са жалиоцем и њеним дететом. Жалилац и дете су успели да се сакрију за време упада. Крили су се до следећег јутра, када су пронашли гђу М.И. мртву, са четири јасно видљиве ране од метака. Жалилац је затим пријавила злочин италијанским снагама КФОР-а које су уклониле тело. Према наводима жалиоца, посмртни остаци гђе М.И. још увек нису враћени ни жалиоцу нити њеној породици.
8. Према извештају датираним на 5. октобар 2007. године, УНМИК полиција није спровела истрагу о овом случају. Упркос препоруци да се додели истражитељ и да УНМИК полиција покрене истрагу, нема индиција да је то икада урађено. У извештају се такође наводи да је КФОР-у упућен захтев у вези са несталим телом жртве, али се не наводи када је и коме тај захтев упућен. Према примедбама СПГС-а, списи о овом случају примљени од УНМИК-а не садрже никакав доказ нити било какав судско-медицински извештај у вези са убиством.
9. Осим што је пријавила овај инцидент италијанским снагама КФОР-а, жалилац наводи да је злочин пријавила и Министарству унутрашњих послова Србије, „Албанској полицијској служби“ (вероватно Косовској полицијској служби) и Фонду за хуманитарно право.
10. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. У периоду од 9. децембра 2008. до 30. марта 2009. године, сви списи кривичних предмета који су били у поседу Одељења правде УНМИК-а и УНМИК полиције предати су одговарајућим органима ЕУЛЕКС-а.

III ЖАЛБА

11. Жалилац се жали на наводни пропуст УНМИК-а да ваљано истражи убиство њене мајке. Такође се жали на душевну бол и патњу које су наводно проузроковане овом ситуацијом.

12. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалилац указује на повреду права своје мајке на живот, загарантованог чланом 2. Европске конвенције о људским правима (Конвенција), као и на повреду свог права у смислу забране нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3. Конвенције.

IV ПРАВО

13. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2. и 3. Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

14. СПГС у свом одговору не даје примедбе на прихватљивост жалбе.

15. Комисија сматра да жалбе уложене на основу чланова 2. и 3. Конвенције покрећу озбиљна чињенична и правна питања, чије решавање зависи од испитивања меритума. Сходно томе, Комисија закључује да ова жалба није очигледно неоснована у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

16. Комисија не види ни један други разлог на основу којег би жалбу прогласила неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија једногласно

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ.

Раџеш ТАЛВАР
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући